

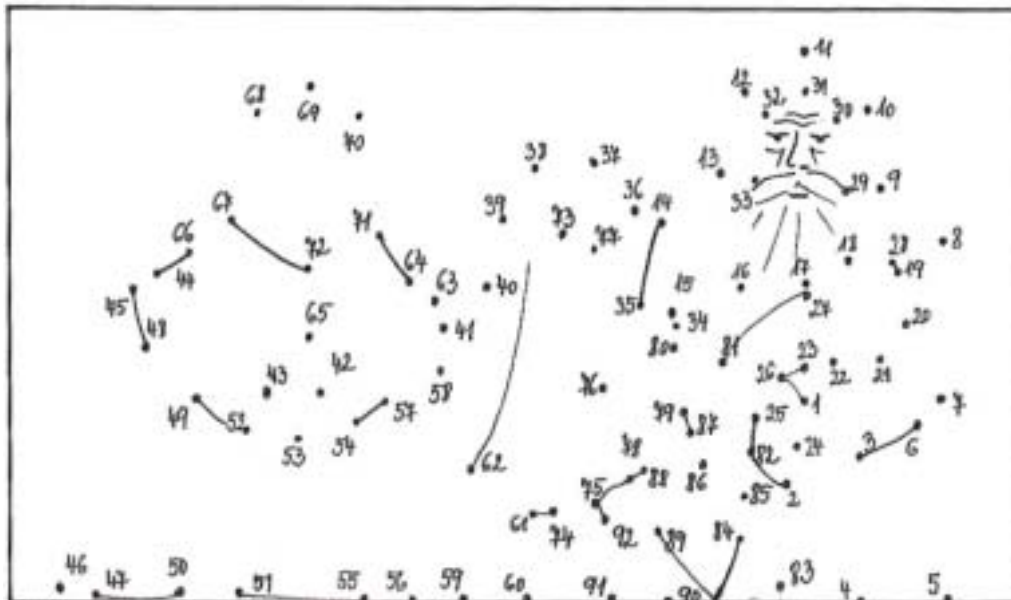
Ahoj děti!

Právě zítra si připomínáme Hromnice - Uvedení Páně do chrámu. Tento svátek nám chce vždy znovu oživit vzpomínku na událost, kdy Panna Maria a sv. Josef přinášejí své děťátko – malého Ježíška do chrámu v Jeruzalémě. Stalo se tak čtyřicet dnů po narození Božího syna v Betlémě, jak to nařizoval Zákon. Panna Maria a sv. Josef přinesli také oběť a zaslíbili svého prvorozeného syna Bohu. Setkávají se zde se starcem

Simeonem
a prorokyní Annou.

Simeon s malým Ježíškem v náručí pronáší velmi důležitou řeč o Ježíšově poslání a nazývá Ho světlem. Světlem máme být také my všichni, máme být světlem pro druhé. Zkusme na to myslet, až budeme držet v rukou rozsvícené svíce „hromničky“.

Aby se vám to trochu lépe zachytilo v paměti, čeká na vás ještě obrázek. Dotvořte ho spojováním čísel od 1 až do 92. Mezi čísly 72 a 73 nedělejte spojovací čáru, což znamená, že u 72 skončíte a znovu začnete až od čísla 73. A ještě jednu poznámku – čísla 10-12, 17-22 a 68-70 spojte mírným obloučkem, aby obrázek lépe vypadal.

(Otazníček)

Pro starší:

Vy starší určitě znáte význam Hromnic a víte, co tento svátek připomíná. Dotkněme se však přece jen několika slovy toho setkání svaté rodiny se starcem Simeonem. V závěru své řeči se totiž obrací k Panně Marii a říká: „On je ustanoven k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat – i tvou vlastní duší pronikne meč – aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí.“ (Lk 2, 34-35)

Na co asi v tuto chvíli Panna Maria při pohledu na novorozené děťátko mohla myslet? Předpověď mluvila o všem, co bude namířeno proti Ježíšovi až po ty nejkřutější okamžiky na kříži. Matka bude všechno prožívat s ním. Stejně tak i každá matka trpí v okamžiku, kdy její dítě onemocní. O to víc, když je nemoc vážná.

Zdraví je často bráno jako věc samozřejmá. A jeho plnou hodnotu si mnohdy uvědomíme až v momentu, kdy se objeví nějaká „trhlina“. Způsobů, kterými se jí snažíme zacelovat, je mnoho a jsou různé. Někdy to však v našich silách není. Známe určitě řadu lidí, kteří své utrpení dokázali přijmout a odevzdat Ježíši. Dostali pak sílu to unést a ještě rozdávat do svého okolí světlo a velké svědectví.

Chceme nyní v tomto měsíci zvláště myslet na všechny nemocné, nejen děti, ale také dospělé i staré lidi, pomoci jim svou modlitbou. Připomínáme si totiž jeden významný den. Pokud budete správně hledat ukrytá slova v sedmi větách, zjistíte, o jaký den se jedná a co je s ním nerozlučně spojeno. V každé větě (souvětí) je pouze jedno slovo.

1. Paní učitelka rázně napomenula vyrušujícího žáka a řekla: „Karas, vět o významech slova KORUNA vymyslíš za trest více než ostatní žáci!“

2. Z prvního ročníku letos nepojede na lyžařský kurz pět studentů.

3. Než pokyne mocný chán svým poddaným, nikdo z nich se neodváží zvednout hlavu.

4. Dodávka se opozdila, a tak obchodník spěchá honem ocenit došlé zboží, aby se mohlo rychle prodávat.

5. Porotkyně Bystrá dá nízkou známku při hodnocení, protože ji výkon tanečnicků příliš nepřesvědčil.

6. Malíř ukazuje na prázdné místo na plátně a ptá se panovníka: „V pozadí je libo les tmavší nebo světlejší barvy, Vaše milosti?“

7. Na zkoušku byl podstavec předem odlit barvenou sádrou a pak teprve drahým kovem.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Světlo od svíčky ukrývalo čtyři červená srdce.

Tajenka ze šestisměrky: VELKÁ VÍRA to byla, která přiměla mudrce vydat se na dalekou obtížnou cestu a také ji zvládnout